

§. 248. Držitel fideikomisu zastaveného, nebo v kapitálu zmenšeného má ku konci každého roku podati soudu úplný výkaz, že dluhy, které během roku toho ku splacení dospěly, zapravil. V tom výkazu má se napřed udati celý dluh fideikomisní podle inventáře fideikomisního a podle výtahů z kněh veřejných nebo podle výtahu depositního, pak se má spočísti to, co se má na rok minulý splatiti a sice podle nařízení soudních, při zastavení fideikomisu nebo při vyzdvižení kapitálu učiněných. Splatili držitel fideikomisu z některých dluhů více, než proti fideikomisu byl povinen na rok prošlý z nich zapraviti, může si to při jiných dluhích, nebo v rocích budoucích za pohledanost počítati. Vždy však se má to, co se splatí, počítati podle původní sumy pohledaností na fideikomisu zjištěných a ještě docela nezapravených, a nikoliv podle sumy, kteráž toho času, když byl výkaz podán, nebyla ještě zaplacená.

§. 249. Co držitel fideikomisu splatil, prokázati má listy depositními nebo kvitancemi, a bylyli zaplacený pohledanosti do kněh veřejných vloženy, má prokázati, že jsou vymazány. Výkaz ten má býti od držitele fideikomisu a od kurátora podepsán, a shledali by kurátor, že výkaz jest nepravý, má k tomu připojiti své určité prohlášení.

§. 250. Platy na výživu a jiná placení, jen do života jistých osob obmezená, a čas od času se opakující nenáleží ke břemenům, jichž má fideikomis nenáhlým splacením býti sproštěn.

Také co se týče platů pořad jdoucích, kteréž zakladatel fideikomisu sám na vždy nařídil, není držitel fideikomisu povinen, fideikomis od nich ponenáhle zprošťovati. A však jiné, od zakladatele fideikomisu pocházející, na statku fideikomisním ležící dluhy mají se rovněž jako ty, za které držitel fideikomisu s povolením soudu zastavil, ponenáhlým splacením z fideikomisu sváděti.

§. 251. Soud má z povinnosti úřadu k tomu přihlížeti, aby se předepsaný roční výkaz depurace fideikomisu (§. 248.) předkládal. Výkaz podaný má pak soud bedlivě zkoušeti, s přílohami a spisy fideikomisními jej porovnat, a jestli toho potřeba, naříditi, aby byl opraven a doplněn.

Vzejdeli rozepře strany toho, mnoholi činějí depurace, s kterými držitel fideikomisu jest v restu, a nemůželi se rozepře ta po dobrém vyrovnati, má se odkázati k pořadu práva. Soud však má naříditi, aby se suma, o niž spor jest, zjistila, a má, jestli toho potřeba, zákonnými prostředky donucovacími (§. 254.) z povinnosti úřadu spůsobiti, aby se zjištění ve skutek uvedlo.

§. 252. Aby se lhůty k placení dluhů fideikomisních prodloužily anebo aby se něco, co bylo již splaceno, opět zdvihnutí mohlo (§. 639. obecného